

3ον) "Οτι ἀντιφάσκουσι μεγάλως πρὸς ἀλλήλους ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ναῦταί του.

α) Διότι οἱ μὲν ὁμολογοῦν ὅτι τοὺς ἔδωκαν τὸ λεμόνι διὰ ψυχικὸν εἰς τὸν Πόρον, ὁ δὲ ὅτι τὸ ἡγόρασαν πρὸς 8 γρόσια τὴν χιλιάδα.

β) Διότι ὁ μὲν λέγει ὅτι τὸ ἐπώλησαν πρὸς 25 - 30 γρόσια τὴν χιλιάδα, ὁ δὲ $37 \frac{1}{2}$, καὶ ὅτι μέρος ἔδωκαν δῶρον εἰς τὸν Μπέην.

γ) Διότι ὁ μὲν λέγει ὅτι ἡγόρασαν τὰ πετσίᾳ πρὸς 2 γρόσια τὸ ἓν, ὁ δὲ πρὸς 115 παράδες κατὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ Τούρκου.

δ) Διότι ὁ μὲν πλοίαρχος λέγει ὅτι ἡγόρασαν περὶ τὰ 100 πετσίᾳ, οἱ δὲ ναῦται ὅτι ἀγνοοῦν πόσα, ἐν ᾧ ἡ ἀπόδειξις τοῦ Τούρκου παριστάνει ζευγάρια 133.

ε) Διότι ὁ μὲν πλοίαρχος λέγει ὅτι ἡγόρασαν τὰ πετσίᾳ μ' ὅσα γρόσια ἔπιασαν ἀπὸ τὸ λεμόνι, ὄντα περὶ τὰ 200, ὁ δὲ Σταμάτης Χάνος λέγει ὅτι τὰ ἡγόρασαν μὲ γρόσια ἰδικά του τὸν ἀριθμὸν 864,30, τιμὴν συμφωνοῦσαν μὲ τοῦ Τούρκου τὴν ἀπόδειξιν,

4ον) "Οτι ἐγνώριζαν τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Ἀθηνῶν.

Παρατηρεῖ δέ:

"Οτι δι' αἰσχροκέρδειαν, παρεκτραπέντες ἀπὸ τὸν διὰ Σύραν πλοῦν των, ἀπελθόντες εἰς τόπον κατεχόμενον ἀπὸ Τούρκους καὶ ἀποκλεισμένον κ' ἐμπορευθέντες μὲ τοὺς ἐχθρούς, ἐγιναν παραβάται τοῦ ἀποκλεισμοῦ κ' ἔνοχοι μεγίστης προδοσίας ὡς Ἑλληνες καὶ κάτοικοι τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

Ἀποφασίζει:

1ον) Τὸ τριχαντήρι «Ἀ γ ι ο ς Ν ι κ ὀ λ α ο ς» τοῦ πλοίαρχου Πάνου Γαλέντη δημεύεται μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ.

2ον) Ἀφίνεται ὅπου ἀνήκει νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔγκλημα τῆς προδοσίας,

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων

Λουκᾶς Ράλλης

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 65

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 388 διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας περικλειούσης ἔγγραφα ἀφορῶντα τὴν ἐλληνικὴν γολέταν «Ἀ σ π α σ ί α ν», κατα-

σχεθεῖσαν παρὰ τοῦ Ναυάρχου Ἀ. Μιαούλη περὶ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ὡς πειρατικήν,

Θεωρήσασα ἀναφορὰν τῆς χήρας Καλῆς Ἀγγελίνας ἀπὸ 20 Μαρτίου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει, ὅτι ἡ ρηθεῖσα γολέτα εἶναι ἰδιοκτησία της καὶ ὅτι δὲν ἦτο πειρατική,

Θεωρήσασα ἔγγραφον συμφωνητικὸν ναυπηγήσεως τῆς αὐτῆς γολέτας ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου 1826, γενόμενον ἐν Σκοπέλῳ μεταξὺ τοῦ κ. Ἀγγέλου Συκιώτου καὶ ἄλλων συντρόφων του,

Θεωρήσασα μαρτυρικὸν ναυπηγήσεως τῆς αὐτῆς γολέτας ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1826, δι' οὗ ὁ ναυπηγὸς Γεώργιος Φλούμης καὶ οἱ Δημογέροντες Σκοπέλου μαρτυροῦν ὅτι ἡ γολέτα ἐναυπηγήθη δι' ἐξόδων τοῦ ποτὲ κ. Ἀγγέλου,

Θεωρήσασα πωλητήριον τῆς 16 Ἀπριλίου 1827, δι' οὗ οἱ λοιποὶ μέτοχοι τῆς γολέτας ἐπώλησαν τὸ μέρος των εἰς τὴν Καλὴν Ἀγγελίναν,

Θεωρήσασα δίπλωμα ἐμπορικὸν τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς δοθὲν εἰς τὸν πλοίαρχον τῆς γολέτας Δημήτριον Γ. Κασσανδρινὸν τῆς 7 Ἰουλίου 1827,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας τοῦ πλοίαρχου Δημητρίου Γ. Κασσανδρινοῦ τῆς 10 Μαΐου 1828 καὶ τῆς Καλῆς Ἀγγελίνας τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τῆς Καλῆς Ἀγγελίνας τῆς 24 Νοεμβρίου 1828 καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἐγκλεισμένον μαρτυρικὸν διαφόρων ὀπλαρχηγῶν τῆς 21 Μαΐου 1828, δι' οὗ μαρτυροῦν ὅτι ὁ ποτὲ ὀπλαρχηγὸς κ. Ἀγγελος, κατασκευάσας τὴν εἰρημένην γολέταν, μόλις ἐπρόφθασε νὰ τὴν μεταχειρισθῇ εἰς τὴν κατὰ τὸ Ταλάντι ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Τούρκων, ὅπου ἔπεσεν ἐνδόξως μαχόμενος, καὶ ὅτι ἡ χήρα σύζυγός του, πληρώσασα μετὰ τινα καιρὸν τοὺς μετέχοντας εἰς τὴν γολέταν αὐτὴν στρατιώτας του, τὴν οἰκειοποιήθη ὅλην καὶ τὴν μετεχειρίσθη εἰς ἐμπορίαν διὰ νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν,

Θεωρήσασα τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῆς αὐτῆς χήρας Ἀγγελίνας τῆς 23 Ἰανουαρίου 1829, δι' ἧς, ἐπαναλαμβάνουσα τὰ δεινὰ καὶ τὰ δίκαιά της, ἐπικαλεῖται τὴν περὶ τῆς αὐτῆς γολέτας ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἐξάγει:

Ὅτι ὁ ὀπλαρχηγὸς κ. Ἀγγελος Συκιώτης κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1826 ἐναυπήγησεν εἰς Σκόπελον τὴν γολέταν «Ἀσπασία» μὲ ἰδίαν του δαπάνην, ἐχόντων τινα μετοχὴν ἐπ' αὐτῆς καὶ τινων στρατιωτῶν του,

Ὅτι μ' αὐτὴν δὲν ἔκαμε κανὲν ἄλλο ταξίδι, εἰ μὴ τὸ εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ταλαντίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰω. Κωλέττη,

Ὅτι οἱ στρατιῶταί του ἔλαβον τὴν γολέταν μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς τὴν ἐξουσίαν των,

Ὅτι ἡ Καλὴ χήρα τοῦ ποτὲ κ. Ἀγγέλου, διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῶν περιστάσεων, διὰ τὴν φυσικὴν ἀδυναμίαν καὶ διὰ τὴν χηρείαν της, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν θέλησιν τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἀνδρός της,

Ὅτι οἱ στρατιῶται αὐτοὶ ἔπειτα ἔστερξαν νὰ ἐκθέσουν εἰς δημοπρασίαν τὴν εἰρημένην γολέταν καὶ ἡ χήρα Καλή, ἀγοράσασα τὸ μέρος τῶν μετόχων, τὴν οἰκειώθη ὅλην.

"Οτι ἡ αὐτὴ χήρα, ἀφοῦ ἀνέλαβε τὴν γολέταν εἰς τὴν ἐξουσίαν της, ἔσπευσε νὰ τὴν ἐφοδιάσῃ μὲ ἐμπορικὸν δίπλωμα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐδιώρισεν εἰς αὐτὴν πλοίαρχον δι' ἐμπορίαν.

Παρατηρεῖ δέ:

1ον) "Οτι ἡ γολέτα «'Ασπασία», ζῶντος τοῦ ποτὲ κ. 'Αγγέλου, συζύγου τῆς Καλῆς, δὲν ἐχρησίμευσε ποσῶς εἰς πειρατείαν. Εἶναι δὲ τρανὴ τούτου ἀπόδειξις ὅτι μετὰ τοσοῦτον καιροῦ διάστημα δὲν ἐμφανίσθη κανεὶς ἐνάγων, οὐδ' ἠκούσθη περὶ πειρατείας κατηγορία κατὰ τοῦ κ. 'Αγγέλου, ἐν ᾧ ἐκ τῶν περὶ τὴν Σκόπελον καὶ Σκιάθον διατριβόντων ὀπλαρχηγῶν οἱ πλείότεροι ἐκατηγορήθησαν.

2ον) "Οτι ἡ πρὸς καιρὸν κράτησις τοῦ πλοίου παρὰ τῶν στρατιωτῶν τοῦ συζύγου της, οὔσα χωρὶς τὴν συναίνεσιν τῆς χήρας καὶ ἐναντίον τῆς θελήσεώς της, δὲν τὴν ὑποχρεώνει ποσῶς διὰ τὰς πράξεις των.

3ον) "Οτι ἀπεδείχθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 25 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1828, ὅτι ἡ ρηθεῖσα χήρα, μολονότι ἡ γολέτα ἐλέγετο πάντοτε ἰδική της, οὔτε συναίνεσε ποτὲ οὐτ' ἐμέθεξεν εἰς τὰς πράξεις τῶν στρατιωτῶν τοῦ ποτὲ συζύγου της.

4ον) "Οτι τέλος πάντων ἡ μόνον ὑπὲρ τῆς πατρίδος χρῆσις τῆς γολέτας, οὔσης εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ποτὲ κ. 'Αγγέλου, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα χρῆσις τῆς αὐτῆς πρὸς ἀπλὴν ἐμπορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν μετεχειρίσθη ἡ χήρα τοῦ κ. 'Αγγέλου ἀφοῦ τὴν ἀνέλαβεν εἰς τὴν ἐξουσίαν της, ἐφοδιάσασά την μ' ἐμπορικὸν δίπλωμα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ταῦτα ἀποδεικνύουν ἀποχρώντως ὅτι καὶ ὁ ποτὲ κ. 'Αγγελος καὶ ἡ χήρα του, ὅχι μόνον δὲν ὑπέπεσαν ποτὲ εἰς πρᾶξιν ἢ μετοχὴν πειρατείας, ἀλλ' οὐδὲ ἐφάνη ὅτι συνέλαβαν ποτὲ τὸν τοιοῦτον σκοπὸν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λοιπὸν ἀποφασίζει:

1ον) Ἡ ἐλληνικὴ γολέτα «'Ασπασία», ἀνήκουσα εἰς τ' ὄρφανόν καὶ τὴν χήραν τοῦ ποτὲ κ. 'Αγγέλου Συκιώτου, ὡς νομίμους κληρονόμους αὐτοῦ, ἀπολύεται.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν πέμπτην Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων
Λουκάς Ράλλης
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

